

1917 szeptember huszennegyedik száma
átvettél tisz

DEBRECZEN

Előfizetési ár szétküldéssel:
HELYBEN: Egy óra 1 korona, Negyedévre 3, Egyes szám ára 8 fill.
VIDÉKEN: Egy óra 1 K 50 f., Negyedévre 4 K 50 f., Egyes szám ára 8 fill.

Negyvenkilencedik évfolyam.
69-ik szám.
Vasárnap, 1917 szeptember 16

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
DEBRECZEN,
Dorabos-utca 7. szám. Telefon: 412.
Lapkiadó Horovitz Zsigmond.

Polgárháborúhoz

vezetett az események forgataga a forradalmi Oroszországban. A diktatóságért vetekedő két férfi: Kerenszki és Kornilov csapatai hatvan kilométernyire a fővárostól megütköztek.

Ez az egyetlen bizonyosság, ami a pétervári távirati iroda sürgönyeiből és az ántánt-lapok távirataiból kitérnek; a továbbiakra nézve teljesen tájékozatlanok vagyunk még eddig, mert míg az egyik jelentés Kornilov feltétlen győzelméről számol be, addig a másik viszont a Kerenszki mellett, a forradalmi eszmék megvédelméért harcba szállt csapatok hősi eredményeit megsztalja.

A csata kimenetele felől még teljes a tájékozatlanság és egyik jelentés azt regéli, hogy a Kornilov-féle kaland végleg meghiúsult és a főhadiszállás megadta magát, az ellenforradalomban résztvevő tábornokok hajlandók haditörvényszék elé állani.

Ezek a hírek nem követelhetik meg, hogy valóknak elismerjék, mert hiszen a külföld informálása, a posta, a táviró és a cenzura teljesen Kerenszkiék kezében van, akik nyilván csak azt engedik nyilvánosságra hozni, ami nekik kedves és előnyös. A hivatalos táviratok minden erőlködése ellenére megállapítható, hogy Kornilov jelentékeny sereggel indult Kerenszki fészke: Pétervár ellen.

Az egymásnak ellentmondó táviratokból mégis leszűrhető az a kép, hogy Kornilov a konzervatív polgárság és a letűnt cári hatalomnak állott a szolgálatába. Amidőn Kornilov ultimátumával elküldte a miniszterelnökhöz Lvov dumaképviselőt, ugyanakkor szökött meg a kaukázusi birtokáról Nikolajevics Nikolaj nagyherceg, az orosz katonai párt feje, a konzervatív tábornokok dicsőített vezére. Az ideiglenes kormány minden intézkedése ellenére nem tudtak nyomára jönni a nagyhercegnek, aki utban lehet Pétervár vagy pedig a nagy főhadiszállás felé.

A polgárháborúnak megvolt az a hatása, hogy az egymással ellenséges,

szélsőséges pártokat egy táborba sodorta és valamennyi párt Kerenszki mellé állott, hogy a forradalom vívmányait megvédhessék. Kornilov ezzel szemben a konzervatív polgárságra, a nagytökére, a volt cári udvarra támaszkodik, s így olyan erőforrásokra helyezkedett, amelyek egy hatalmas akció véghezvitelében lehetnek neki a segítségére.

Bárhogyan végződött is a polgárháború első csatája, szó se lehet arról, hogy Kornilov mozgalmá teljesen megbukott. Bizonyos, hogy az anarkisztikus állapot még sok bonyodalomra ad okot és a forradalmi férfiaknak sok nehézséget kell leküzdeniök, hogy uralmukat biztosítsák, s a rendet az országban ismét helyreállítsák.

Érdekes, hogy az orosz „Sovjet” külföldön tartózkodó megbízottai most a német, magyar és osztrák demokráciára apellálnak és kéri, hogy a német offenzívát szüntessék be, mert ezzel is a forradalmat veszélyeztetik. Ám az orosz szociálista küldöttek elfeledik azt, hogy nem akadt közülök, a leniniek kivételével senki, aki tiltakozott volna, mikor Bruszilov júliusban offenzívát indított Kalusznál ellenünk és az annexiómentes béke nagy dicsőségére a mi területünkön kívánta a hódítását kibővíteni.

A központi hatalmak az orosz forradalom kitörésekor a legnagyobb lojalitással viseltettek a jogaiért küzdő népi iránt és semmiféle hadműveletre nem ragadtatták el magukat, s az orosz provokációnak kellett megtörténnie, hogy csapataink újból támadólag léptek fel az oroszok ellen.

A központi hatalmak akkori kiméletességét az orosz forradalom zászlóvivői nem becsülték meg, s az ántántól ingerelve, a legvadabb offenzívára voltak rávehetőek.

A mostani helyzetben is csak a nagy igazság, a népek kölcsönös megértése lehetne a válságot megoldó tényező, de ettől az eszmétől Kerenszkiék épúgy eltávolodtak, mint annak idején a cár és tanácsadói.

A debreczeni egyetem megnyitási ünnepé'ye.

Közgyűlés a kollégium disztermében.

Szeptember 17-én nyílnak meg újból a debreczeni egyetem kapui komoly ünnepély keretében. Eöbbs isentiszteletet tartanak a ref. Nagytemplomban, azután az egyetemi közgyűlésen bekiatják az új egyetemi tanácsot.

Az ünnepély részletes programja a következő:

Istentisztelet déleött 10 órakor a református Nagytemplomban:

1. Fennálló ének: Jövel Szentlélek... (A 37. dics. 1. verse)

2. Közének: Tebenned bizunk... (A XC. zsoltár 1. verse.)

3. Hymnus. Mozart. Éneklí a debreczeni ref. kollégiumi kántus.

4. Imádkozik Lencz Géza dr, egyetemi ny. r. tanár, a hittudományi kar tagja.

5. Ébredj fel, én lelkem... Éneklí a debreczeni ref. kollégiumi kántus.

6. Záróének: Te szentségnek új világa... (A 37. dics. 2. verse.)

Ehelyezkedés a Nagytemplomban:

Az egyetem tanácsa és tanárai a keleti hajó északi felének első padjaiban, az egyetem ifjusága a keleti hajó déli (piac felől eső) oldalán foglalnak helyet.

A polgári és katonai hatóságok, hivatalok és tanintézetek képviselői részére a szószékkal szemben levő első padok vannak fentartva.

Az egyetemi közgyűlés rendje d. e. 3/11-kor a kollégium disztermében:

1. Láng Sándor dr, a bölcsészeti-, nyelv- és történettudományi kar ny. r. tanára, lelépő rector, beszámoló jelentése az elmúlt tanévről.

2. Emlékezés I. Ferenc József apostoli királyunkról, mint egyetemünk alapítójáról.

3. Erdős József dr, a hittudományi kar ny. r. tanára, rector magnificus, székfoglalóját tartja.

4. Zoványi Jenő, a hittudományi kar ny. r. tanára és e. l. dékánja az ifjusághoz beszédet intéz és az 1917-18. tanévet megnyitja.

A koncentrált fény

OSRAM

Gázzal töltve
2000Wattig

Új típusok
OSRAM-AZO

Gázzal töltött lámpák
25 és 60 watt

Csak az üvegre edzett
OSRAM szó kezességéért
a hiváló minőségért

Franciaország szénellátása.

A francia szaklapok, élükön a L'Info mation-nal, mindenképpen bizonyítani igyekeznek, hogy Franciaország szénellátását a buvárhajó-harc nem veszélyezteti; tényleg azonban csak annyit képesek kimutatni, hogy a saját termelésük erőltetett fokozása az elkerülhetetlen behozatali szükségletet némileg csökkentette. Egészben véve Franciaország szénellátása mégis rosszabbul áll, mint a múlt évben és a hajótér csökkenésével a viszonyok nyilván mind fenyegetőbbekké válnak.

Béke idején Franciaországnak évenként mintegy 60 millió tonna szénre volt szüksége; ebből 40 milliót az ország maga termelt, még pedig 19 milliót azon a területen, melyet most a németek tartanak megszállva. A megszállás tehát termelését 19 millió tonnával csökkentette; de a fogyasztás is tetemesen alábbszállt, mert a megszállott terület, amely bizonyos tekintetben gócpontja számos francia iparágnak, nemcsak legnagyobb termelője, de legnagyobb fogyasztója is volt a szénnek.

Idővel sikerült nagyobb vízi erőművek építése után a fekete szénre a „fehér szénre” pótolni és így azt hitték, hogy 24 millió tonna angol szén behozatalával be fogják érni. Anglia azonban már a múlt évben az ígért 24 millió tonna helyett csak 18·7 millió tonnát küldött. Az iparosoknak utolsó tartalékaikhoz kellett nyulniok, amelyek 5—6 millió tonnával csökkentek és most már csak két hétre futja belőlük, míg tavaly még két hónapi tartalékkal rendelkeztek. Más szavakkal: 1917-ben az ország készletei immár csak mintegy két millió tonnára rugnak az előző évi 8 millió tonnával szemben. Pedig már a múlt évben is a 8 millió mellett is nagy nehézségek voltak Párisban a gyárakban, a vasuti forgalomban és a lakások fűtésében.

1917 első felében a buvárhajó-harc a behozatalt tagadhatatlanul tovább csökkentette. A múlt évben 1·73 millió tonna volt a behozatal havi átlaga; 1917 februárjában a behozatal 1·1 millió tonnára csökkent, majd meg ismét emelkedett. A szénflotta hiri szerint ismét 800 hajóból áll, a februári 600 hajóval szemben. Mindazonáltal 1917 első felében csak 8·886 millió tonna szenet importáltak, 1·4 millió tonnával, vagyis 13 százalékkal kevesebbet, mint az előző évben.

Igaz, hogy ezzel szemben a saját termelésüket lényegesen sikerült emelni, nem annyira a visszafoglalt vidékeken, ahol a szénbányák üzembehelyezése a legnagyobb nehézségekbe

ütközik, hanem a régi területeken, kivált a Pas de Calais aknáiban. A szénmunkásokat szabad-ságotl menekültekből, s angol és amerikai szénmunkásokból 58,000 fővel szaporították és a napi munkaidőt egy órával meghosszabbították.

1917 első felében 12·95 millió tonna szenet termeltek, 2·3 millió tonnával többet, mint az előző év első felében és így a behozatali hiányt kiegyenlítették. Az egész évi széntermelést 27 millió tonnára becsülik. Ehhez hozzá-számítva az 1917 első felében behozott mennyiségnek kétszeresét, kerekén 17·5 milliót, 1917-re 44·5 millió tonna szén állana rendelkezésre, míg a szénszükséglet becslés szerint 45 és 63 millió tonna közt ingadozik. Még a legalacsonyabb becslés mellett is tehát, amely Loucheur szénminisztertől ered, Franciaországnak mégis tartalékjaihoz kell nyulnia, melyek, amint már említettük, immár a minimumra szorítkoznak.

A fődolog az, hogy Franciaország a termelés fokozása ellenére is, csak úgy, mint eddig, 17 millió tonna behozatali minimumra van utalva, melynek megszerzése a buvárhajók tevékenységétől függ. Franciaország szénellátása nagyfontosságú lévén az egész ántántra nézve, magától értetődik, hogy e célra ameddig csak lehet, egyre újabb hajókat bocsátanak rendelkezésre.

Az ántántra tehát nagyon szorult helyzetben kell már lennie hajótér dolgában, melőtt a Franciaországba való szénbevétel egészen megszűnhetne. De a buvárhajóharc folytatása ezt is elérhetővé fogja tenni, mert vannak más célok is, amelyek Angliára nézve még fontosabbnak tekinthetők.

A háború folyamán tehát belátható időn belül — ha csak nem jön meg időközben a béke — Franciaországnak erős szénhiánya fog támadni, amit saját termelésével nem fedezhet majd, s ami hadviselési képességét és harcképességét is csökkenteni fogja.

Színház.

Sztambul rózsája.

A színházi évadnak első nagyobb jelentőségű premiérje Fall Leó bájos zenéje operettje volt, melyet a közönség meleg rokonszenvvel fogadott, noha az előadás színvonala távolról sem ütötte meg azt a mértéket, melyet az új igazgatóság működésével kapcsolatosan a sajtó már huzamosabb idő óta kilátásba helyezett. Meg kell állapítanunk, hogy az új rezsim művészi érték tekintetében egyáltalán nem jelent olyan forradalomszámba menő fellendülést, mint az a külső reklámból következtethető volna.

Magáról a darabról, melyet a monar ia két fővárosának hivatalos kritikája szűrt már keresztül, — elég néhány szó: szólanunk. A szövegírók invenciója, mint a legtöbb esetben, ezúttal is oly szegényes és ötletelen, hogy a keleti szenvedélyességgel átfűtött, gyönyörű muzsikának még csak keretét sem képes adni. Innen van, hogy a közönség figyelme, mely kezdetben feszülten követte az előadás menetét, rövidesen kifáradt, s az utolsó felvonás aiatt már valami ólmos bágyadság terpeszkedett el a nézőtérre. Ezért a körülményért természetesen senkit sem hibáztathatunk, legkevesbé ambiciózus és tehetségük legjavát nyújtó színészeinket, akik fáradhatatlan buz-

galommal igyekeztek éret és színt vinni a darab fakó egyhangúságába. Az előadásnak azonban az említetten kívül még egy főhibája volt, melyért már közvetlenül az igazgatóságot kell felelőssé tennünk.

Ez a hiba pedig részben a szereplők készületlensége és az összjátéknak majdnem teljes hiánya, ami elsősorban annak tudható be, hogy az igazgatóság, melynek természetesen eminens éreke a reklám után önmagának előlegezett dicséreteket kiérdemelni. Kellő készütség nélkül tüzte műsorra a darabot. Minderről a színészek maguk aligha tehetnek, ők a lehetőségen belül mindent elkövettek az újdonság sikerre segítése érdekében.

Másik, semmivel sem jelentéktlenebb botlása az új igazgatóságnak, mely a hozzá-fűzött nagy várakozásoknak a legtávolabbról sem tud megfelelni, — a szereposztásban van. Nem lehet eléggé hangsúlyoznunk, hogy ettől a társulattól, mely számra nézve paratlanul áll a vidék összes társulatai között, sokkal többet kell és lehet várnunk, mint a tavalyitól, melyre a háborus konjunkturák súlya teljes nagyságában nehezedett rá. Ehelyett azonban azt kell tapasztalnunk, hogy az igazgatóság azt a hatalmas és művészi készségben nem mindennapi gazdag színészanyagot, mely fölött rendelkezik, gazdaságosan felhasználni teljes-séggel képtelen.

A tehetséges és mórtán népszerű Horváth Kálmánnak a darab egyik vezető szerepét akkor kellett játszania, mikor a Varsói citadella drámai hősenek alakítása közel egy héten keresztül tökéletesen kimerítette. Így aztán a játékában található fogyatkozásokért nem ő, hanem kizárólag az igazgatóság felelős. És mindez egy olyan társulattól történik, mely — ismételjük — sokkal nagyobb, mint a vidék bármelyik színházé, s melynek a közeljövőben már, ha a Bika-színház megnyitásával nem lesznek többé akadályok, egy időben két helyen is kell játszania. Előre elképzeljük, milyen szereposztási abszurdumok fognak történni akkor, ha már a Csokonai-színház játérendjét nem tudják a társulat gazdaságos felhasználásával betölteni.

A színészek egyébként, mint nem győ-zük eléggé hangsúlyozni, derekasán állották meg helyüket és szemmel látható erőfeszítéssel igyekeztek jóvátenni a direktió hibáit. Kiváló volt Görög Olga, Horváth Nusi, Kassay Károly, Várnay László és Kaffga Gyula.

Adakozzunk a rokkant katonáknak!

URANIA

Ma
Nagy zenekar kísérettel
Szigligeti Ede népezenéje

A csikós

4 felvonásban.

Főszereplők: Várkonyi Mihály, Lenkefy Ica, Kürti József, Fodor Oszkár, Mészáros Alajos.

Előadások kezdete 3, 5, 7 és 9 órakor.

APOLLO

Ma

Előadások kezdete 3, 5, 7 és 9 órakor
Amerikai film!

A bájos ismeretlen

amerikai társadalmi dráma 5 felvonásban.
A főszerepben Myrtle Stedman.

Majsztrám örökölt

vígjáték 3 felvonásban.

HIREK.

— **Vasárnapi istentiszteletek.** Holnap vasárnap a református templomokban a következő sorrendben tartatnak meg az istentiszteletek: A Nagytemplomban prédikál délelőtti 9 órakor Dicsőfi József lelkész, d. u. 3 órakor kátét magyaráz dr Frick József főgimn. tanár. Kistemplomban d. e. 9 órakor prédikál Kolozsvári Kiss László s.-lelkész, d. e. 11 órakor Ördög Lajos s.-lelkész, d. u. 3 órakor kátét magyaráz Thamó Béla IV. é. hittanhangoló. Kossuth-utcai templomban d. e. 9 órakor prédikál Molnár Ferenc s.-lelkész, d. u. 3 órakor kátét magyaráz Molnár Ferenc s.-lelkész. Árpád-téri templomban d. e. 9 órakor prédikál Könyves Tóth Kálmán lelkész, d. u. 3 órakor kátét magyaráz Nemes István s.-lelkész. Ispolyi templomban d. e. 9 órakor prédikál Márton Sándor s.-lelkész, d. u. 3 órakor kátét magyaráz Erdélyi Sándor s.-lelkész. Homokkerüti imaházban d. e. 9 órakor prédikál Szabó Károly s.-lelkész.

Az ág. hitv. ev. templomban (Miklósv. utca) d. e. 10 órakor az istentiszteletet Labossa Lajos árvaházi lelkész végzi.

— **Az új kibocsátású Magyar Vöröskereszt sorsjegyek jegyzése** fenyvesen sikerült. Amint értesülünk, többszörösen tu jegyeztettek. Városunkban is nagy mennyiségre történtek aláírások. Az Általános Forgalmi Bank Részvénytársaságnál közel 30,000 darabra történtek előjegyzések, s az apróbb tételekben jegyeztek száma meghaladja a 18,000 darabot.

— **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** A Deák Ferenc-utcai templomban az ünnepi istentiszteletek a következő időben tartatnak: Vasárnap, Roshasono este 7 órakor; hétfőn, Roshasono reggel — a téli időszámítás szerint — 6 órakor, délután 4 órakor és este fél 7 órakor; kedden, Roshasono reggel 6 órakor, délután 4 órakor és este fél 7 órakor. Debreczeni izr. hitközség.

— **Házasságkötések.** Az elmúlt héten a következő házasságkötéseket jelen ették be a debreczeni állami anyakönyvi hivatalban: Bajdó Sándor ref. és Verebey Erzsébet ref., Kolb Jakab izr. és Szinetár Hermina izr., Mikele György g. kel. és Fodor Róza ref., Tóth Gábor ref. és Erdei Eszter ref., Szilágyi Gábor ref. és Szűcs Eszter ref., Bubrovski Ede József r. kath. és Kiss Juliánna ref.

— **Baktériumos egér- és patkányirtó** bacillus termékeket hoz forgalomba Győri Lipót budapesti cég (Ujpesti-rakpart 3/d), melyek a kontinens legkitűnőbb törzstenyészetéből termeltek. Ezek hatásos irtószerek bizonyítottak és azon előnyök által váltak ki, hogy könnyen alkalmazhatóak, emberre és háziállatokra ártalmatlanok és csábító illatuk által a kártékonyokat kicsajk rejtkehelyeikből, miáltal ezek egyszerre pusztulnak.

— **Zöldségtermelés.** Készült Welich István gazd. akad. főkertész ur előadása alapján, 2 koronáért kapható lapunk kiadóhivatalában, Darabos-utca 7.

— **Felhívás.** A városunkban elhelyezett zsidó katonák leki szükségletének kielégítésére szükségünk van nagyobb számú imakönyvre (nachzor). Felhívom városunk zsidó közönségét, hogy e nemes célra szíves adományát hozzám juttatni szíveskedjék. Felhívom egyúttal azon t. hitsorsosaimat, akik az ün-

nepeken rituális ellátást igénybe venni óhajtó katonákat asztaluknál vendégül látni hajlandók, hogy ebbeli készségüket velem mielőbb közölni szíveskedjenek. Krausz Lipót, s. katonai lelkész, Deák Ferenc-utca 8. Telefon 120.

— **Eljegyzések.** Az elmúlt héten a következő eljegyzéseket jelentették be a debreczeni m. kir. állami anyakönyvi hivatalban: Rácz Gábor és B. Nagy Erzsébet, Páfy Sándor és Csuzi Mária.

— **Magyar Színpad.** Budapest egyetlen színházi és zenei napilapja, az Erényi Nándor szerkesztésében megjelenő Magyar Színpad teljesen új formában, pompás aktuális művészi rajzokkal, országos nevű kiváló írók közreműködésével jelenik meg szeptember elseje óta és napról-napra a színház, zene, variété és mozi világából való érdekes közleményeken, friss híreken és pikáns pletykákon kívül külön foglalkozik a vidék színházi és művészeti híreivel is. Eddigi számaiba Herceg Ferenc, Molnár Ferenc, Nagy Endre, Porzolt Kálmán és mások irtak cikkeket; belső munkatársai a többi közt Harsányi Zsolt, Kutikay György és Cserna Andor. Nagy Endre saját rajzaival tarkított cikksorozatát kezdett benne a vidéki színházi furcsaságokról „Jönnek a színészek!” címmel és szeptember hó 15 én kezdte közölni a lap Krudy Gyula „Bukfenc” című színházi regényét, amelynek minden folytatását Major Henrik rajzolóművész illusztrációja díszíti. A Magyar Színpad előfizetési ára egy évadra 28 korona, egy hónapra 3 korona. A kiadóhivatal (Budapest, VIII. Rókk Szilárd-utca 18.) kívánatra egy hélig ingyen küld mutatványszámot.

— **Halálozások.** A mai nap folyamán a következő haláleseteket jelentették be a debreczeni állami anyakönyvi hivatalban: Sepső Endre ref. 66 éves, Nemes Gergely ref. 67 éves, özv. Engesszer Antalné róm. kath. 85 éves, Nagy József ref. 57 éves.

— **6 elemi vagy 2 középiskolai osztályt** végzett, egészséges fiú elsőrendű iparospályára tanulóni felvétetik. Jelentkezhetnek délelőtti 9 órától délután 5 óráig lapunk kiadóhivatalában, Darabos-utca 7.

— **Használjunk hadisegély bélyeget levelezéseinkhez!**

Táviratok.

Még mindig heves harc folyik a Monte San Gabrieleért.

Budapest, szept. 15. (Hivatalos.)

Az osztrák és magyar főhadiszállás jelenti:

Az Isonzo arcvonalon a harci tevékenység helyenkint feléledt. Selotól délre, az Isonzo mentén, több olasz előretörés meghiúsult.

A Monte San Gabriele nehéz ágyuk tüze alatt áll. Az olaszok részleges támadásait visszavertük. (Min. eln. s.-oszt.)

Csarnok. Véres emlékek.

— Regény két részben. —

Irtta: Lesneur Daniél. 288.

Még a mozdulatukban is, amint egyforma fájdalomukban feléje hajoltak, — öntudatlanul is engednie kellett ez előtte sugárzó tökéletes harmóniának.

Ők maguk talán nem is sejtik, hogy e pillanatban is, mint mindig, az együttértésnek ilyen szembeötölő képét nyújtják. Már nem voltak két egymástól független lény. Egy part képeztek.

Az egyszerű munkás ezt jól érezte. És ekkor öntudatlanul is felséges ösztönében, mély igazság síkolt el ajkáról. Keserűség nélkül, mintha egy vigasztaló tényt állapítana meg, így szólt:

— Az én Bertileem azért távozik, mert önöket kettőjüket nagyon is szerette.

Mindegyik megfogta egyik kezét... És hallgattak. E pillanatban csak mindhármuknak szíve beszélt.

A derek Pageant csöppnyi lelkiismeret-furdalást érzett, mintha akaratlanul megbántotta volna jóte őit.

— Ez volt a sorsa! — sóhajtá. — Amint ön mondá, asszonyom... Bertile nagyon is jó volt e földre!

— Ez volt a sorsa... E néhány szó csodálatos miszticizmussal rezgett végig a légtérben.

— Ez volt a sorsa... Mikor visszatértek Bertile mellé, a lányka, mint mindig, most is mosolyogva fogadta őket. Arcát gyöngye pir futotta be, s ajka nem ejte ki a szavakat, melyek az imént Flavianát annyira felindították: tudom...

Bizalmat akart önteni beléjük a saját földöntúli bátorsága révén. De ez önkéntelenül kialtást mégsem tudta visszafojtani:

— Ah! Flavianám, de mégsem szerettem volna eltávozni előbb, semmint őt melletted lássam!

Pageant félrevonta az orvost: — Már nem ismeri meg őnt? — kérdé nyugtalanul.

— Bertile nem rólam beszélt, — felelé Raymond.

S nem magyarázta meg ez apának, aki közel állott hozzá, hogy gyermekét elveszi, hogy ők: Flavianá és ő, ahhoz állnak köze, hogy visszanérjék gyermekük, legdrágább kincsük, s hogy e boldog remény vad öröme és boldogsága dobogtatja meg a szívük... ez csillog fel szemükben, ha egymásra tekintenek, ez remegteti meg édes örömmel hangjuk mellett, e mindkettőjük által oly szeretett leányka halálos ágya mellett is.

Hol lehet e percben? Minő kezek között? A kis Serge Francois?...

Mióta Bertile a jelentős telefonhírt átvette, még egy hír jutott el hozzájuk, ugyancsak nevtelenül, de írott alakban vagy legalább is rosszul utánczolt, tintával irt nyomtatott betűknek rossz utánczattal.

Még határozottabb alakban és érthetőbben, végnélküli óvatosságot és türelmet ajnáított Flavianának:

— Ameddig a vadászok a farkast le nem terítették, okosabb a báránycsapat elrejtetni az anyja elől.

E rejtélyes mondás csakhamar nagyon is érthetővé vált, amikor néhány nap múltán az összes lapok különkiadásban szárnynak bocsátották a rettenetes hírt:

— Szörnyű anarkista-merénylet. Omioff Boris herceget egy bomba megölte a szibériai expressz szalonkocsijában.

Rémületes kapcsolata a dolgoknak... Örülni egy gyilkosság felett...

Folytatjuk.

A szerkesztésért felelős: **A LAPKIADÓ.**

Horovitz-nyomda Debreczen, Darabos-u 7.

